

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 258/2005**z dnia 14 lutego 2005 r.****zmieniające środki antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 348/2000 w sprawie przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali niestopowej pochodzących z Chorwacji i Ukrainy**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3 i 11 ust. 7,

uwzględniając wniosek Komisji złożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Poprzednie dochodzenie i istniejące środki**

- (1) Środki stosowane obecnie w związku z przywozem niektórych bezszwowych rur i przewodów z żelaza lub ze stali niestopowej pochodzących z Chorwacji i Ukrainy to ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 348/2000⁽²⁾ oraz jedno zobowiązanie eksportera z Chorwacji przyjęte decyzją Komisji 2001/137/WE⁽³⁾. Stawka celna w przywozie z Chorwacji wynosi 23%, zaś w przywozie z Ukrainy – 38,5 %.

2. Wszczęcie dochodzenia

- (2) Dnia 23 listopada 2002 r., Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*⁽⁴⁾, zawiadomienie o wszczęciu przeglądu okresowego w sprawie środków antydumpingowych stosowanych w przywozie niektórych bezszwowych rur i przewodów z żelaza lub ze stali niestopowej pochodzących z Chorwacji oraz rozpoczęła odpowiednie dochodzenie.
- (3) Dochodzenie wszczęto na wniosek Komitetu Obrony Producentów Bezszwowych Rur Stalowych Unii Europejskiej złożony w imieniu producentów reprezentujących ponad 75% całej produkcji we Wspólnocie.
- (4) Należy zauważyć, że tego samego dnia, 23 listopada 2002 r., wszczęto inne dochodzenie w sprawie środków stosowanych w przywozie tego samego produktu, tj. niektórych bezszwowych rur i przewodów z żelaza i ze stali niestopowej pochodzących z Polski, Rosji, Republiki Czeskiej, Rumunii i Republiki Słowackiej⁽⁵⁾. Środki podjęte przeciw Polsce, Republice Czeskiej i Republice Słowackiej wygasły w związku z rozszerzeniem Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. W związku z rozporządzeniem (WE) nr 1322/2004⁽⁶⁾ istniejące środki stosowane w przywozie niektórych bezszwowych rur i przewodów pochodzących z Rosji i Rumunii od dnia 21 lipca 2004 r. zostały tymczasowo zawieszono. Przegląd tych środków nadal trwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 45 z 17.2.2000, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1515/2002 (Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 46 z 18.2.2000, str. 34. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2002/669/WE (Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str. 20).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 288 z 23.11.2002, str. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 288 z 23.11.2002, str. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 246 z 20.07.2004, str. 10.

3. Strony postępowania

- (5) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia producentów eksportujących z Chorwacji i Ukrainy, wspólnotowych producentów, importerów, dostawców i użytkowników, których uznano za strony zainteresowane oraz władze Chorwacji i Ukrainy. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia swoich stanowisk na piśmie oraz wnioskowania o przesłuchanie w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia.
- (6) Komisja rozesłała kwestionariusze wszystkim stronom, które uznano za zainteresowane sprawą i do wszystkich innych spółek, które zgłosiły się w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia. Na kwestionariusz odpowiedziało pięciu producentów, jeden importer, jeden producent eksportujący z Chorwacji, trzech producentów eksportujących z Ukrainy i trzy podmioty gospodarcze związane z producentami z Ukrainy.
- (7) Komisja sprawdziła wszystkie informacje konieczne do ustalenia istnienia dumpingu i wynikającej z niej szkody oraz dokonała ustaleń w siedzibach następujących spółek:
- a) Producenci wspólnotowi
- Dalmine Spa, Włochy
  - Productos Tubulares S.A., Hiszpania
  - Tubos Reunidos S.A., Hiszpania
  - Vallourec & Mannesmann, Niemcy
  - Vallourec & Mannesmann, Francja
- b) Niepowiązani importerzy wspólnotowi
- Comercial de Tubos S.A., Hiszpania
- c) Producent eksportujący z Chorwacji
- Mechel Željezara Ltd., Sisak
- d) Producenci eksportujący z Ukrainy
- Nikopolska fabryka przewodów bezszwowych CJSC Nikotube, Nikopol
  - Dniepropietrowska Fabryka Przewodów (DTW), Dniepropietrowsk
  - Nizhniednieprowska Walcownia Rur OJSC (NTRP), Dniepropietrowsk
- e) Powiązane podmioty gospodarcze z Ukrainy
- Time Ltd, Dniepropietrowsk
  - SGIP Interpipe, Dniepropietrowsk
- f) Powiązany podmiot gospodarczy ze Szwajcarii
- SEPCO, Lugano.

4. Okres dochodzenia

- (8) Badanie dumpingu i szkód obejmowało okres od 1 października 2001 r. do 30 września 2002 r. („okres dochodzenia” lub „OD”). Badanie tendencji istotnych dla oceny szkody obejmowało okres od 1 stycznia 1999 r. do końca okresu dochodzenia („rozpatrywany okres”).

5. Rozpatrywany produkt oraz produkt podobny

5.1. Rozpatrywany produkt

- (9) Rozpatrywanymi produktami są:
- a) bezszwowe rury z żelaza lub ze stali niestopowej, jak te stosowane w rurociągach naftowych lub gazowych, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm,
  - b) bezszwowe przewody o przekroju okrągłym z żelaza lub ze stali niestopowej, ciągnięte lub walcowane na zimno, inne niż rury precyzyjne,
  - c) inne przewody o przekroju okrągłym z żelaza lub ze stali niestopowej, za wyjątkiem gwintowanych lub przeznaczonych do gwintowania, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm pochodzące z Chorwacji i Ukrainy („rozpatrywany produkt”), oznaczone kodami CN ex 7304 10 10, ex 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 oraz 7304 39 93.
- (10) Dochodzenie wykazało, że podobieństwo wszystkich powyższych kategorii jest wystarczające, by potraktować przynależne do nich produkty jak jeden produkt, tak jak miało to miejsce w dochodzeniu pierwotnym. Dlatego dla celów niniejszego dochodzenia antydumpingowego, wszystkie rozpatrywane produkty uznaje się za jeden produkt.

5.2. Produkt podobny

- (11) Podobnie jak w poprzednim dochodzeniu, nie znaleziono różnic pomiędzy rozpatrywanym produktem a bezszwowymi rurami i przewodami produkowanymi i sprzedawanymi na rynku krajowym w Chorwacji.
- (12) Nie znaleziono także różnic pomiędzy rozpatrywanym produktem a bezszwowymi rurami i przewodami wytwarzanymi przez producentów wspólnotowych i sprzedawanymi na rynku wspólnotowym. Oba rodzaje produktów posiadają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz takie samo zastosowanie. Ponadto oba rodzaje produktów spełniają normy przemysłowe, takie jak DIN, API lub ASTM. Zatem należy je traktować jako produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

B. DUMPING

1. Chorwacja

1.1. Współpraca

- (13) W przypadku Chorwacji całość wywozu rozpatrywanego produktu do Wspólnoty reprezentuje producent eksportujący Mechel Źeljezara Ltd. Mechel Źeljezara Ltd. To nowa nazwa spółki, która współpracowała w dochodzeniu pierwotnym jako Źeljezara Sisak d.d., ale w wyniku kolejnych zmian własnościowych, które miały miejsce od czasu nałożenia istniejących środków, dwukrotnie zmieniła nazwę⁽¹⁾.
- (14) W dochodzeniu pierwotnym przyjęto zobowiązanie od spółki Mechel Źeljezara Ltd. złożone pod oryginalną nazwą firmy⁽²⁾. Jako że kontrolę wszczęto w celu zbadania rodzaju i poziomu podjętych środków, zobowiązanie to także objęto przeglądem okresowym (patrz: motywy 135–137 poniżej).

⁽¹⁾ Zawiadomienie 246/02 (Dz.U. C 246 z 12.10.2002, str. 2) oraz zawiadomienie 68/06 (Dz.U. C 68 z 18.3.2004, str. 8).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2000/137/WE (Dz.U. L 46 z 18.2.2000, str. 34).

1.2. Wartość normalna

- (15) Początkowo ustalono, czy całkowita sprzedaż krajowa Mechel Żeljezara Ltd. podobnego produktu jest reprezentatywna w porównaniu z całkowitą sprzedażą tej spółki do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną w przypadku, gdy całkowita wielkość sprzedaży krajowej odpowiada co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty.
- (16) Następnie ustalono typy produktu w ramach kodów CN, do których sklasyfikowano produkt i zbadano, czy sprzedaż krajowa każdego typu produktu jest reprezentatywna. Sprzedaż krajową danego typu produktu uznano za reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu w OD odpowiadała 5% lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty porównywalnego typu produktu. Stwierdzono, że wszystkie typy produktów sprzedawane przez spółkę na wywóz do Wspólnoty miały reprezentatywną sprzedaż krajową.
- (17) Określono również odsetek sprzedaży z zyskiem każdego typu produktu nabywcom niezależnym, aby ustalić, czy sprzedaż krajową danego typu można uznać za zrealizowaną w zwykłym obrocie handlowym. W przypadku, gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie netto równej kosztowi jednostkowemu lub od niego wyższej, przekraczała 80% całkowitej wielkości sprzedaży tego typu oraz gdy średnia ważona cena tego typu była równa lub wyższa niż koszt jednostkowy, wartość normalną ustalano na podstawie rzeczywistej ceny w sprzedaży krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen całej krajowej sprzedaży tego typu produktu w OD, niezależnie od tego, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie. Taka sytuacja miała miejsce w przypadku dwóch typów produktów.
- (18) W przypadku, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu reprezentuje 80 % lub mniej, jednak nie mniej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży tego typu lub gdy ważona średnia cena w takiej sprzedaży była niższa niż koszt jednostkowy, wartość normalną ustalono na podstawie rzeczywistej ceny sprzedaży krajowej będącej średnią ważoną sprzedaży z zyskiem wyłącznie tych typów produktów. Taka sytuacja miała miejsce w przypadku jednego typu produktów.
- (19) W przypadku czwartego typu produktu, w OD sprzedaż z zyskiem dotyczyła mniej niż 10% wielkości sprzedaży krajowej. Uznano zatem, że ten typ produktu nie jest sprzedawany w takiej ilości, by na podstawie cen sprzedaży krajowej można było ustalić wartość normalną, w związku z czym konieczne było zastosowanie innej metody. W tym przypadku, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, zastosowano normalną wartość konstruowaną. Wartość normalną skonstruowano, dodając do, w razie potrzeby skorygowanego, kosztu produkcji eksportowanego typu produktu zasadny odsetek kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych („SO&A”) oraz zasadną marżę zysku na podstawie rzeczywistych danych dotyczących produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym podobnego produktu, prowadzoną przez producenta eksportującego objętego dochodzeniem zgodnie z pierwszym zdaniem art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

1.3. Cena eksportowa

- (20) Dochodzenie wykazało, że całość transakcji sprzedaży eksportowej spółki Mechel Żeljezara Ltd. odbywała się wyłącznie z niepowiązanymi nabywcami wspólnotowymi.
- (21) Cena eksportowa została zatem ustalona na podstawie uiszczonych cen wywozu lub cen należnych za rozpatrywany produkt w momencie jego sprzedaży pierwszemu niezależnemu nabywcy wspólnotowemu, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Porównanie

- (22) Wartość normalną i cenę eksportową porównano na zasadach ex-works. W celu zapewnienia uczciwego porównania wartości normalnej z ceną wywozu, zastosowano odpowiednią tolerancję w formie korekt dotyczących różnic w czynnikach mających wpływ na porównywalność ceny, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

- (30) Wnioski złożone przez te spółki zanalizowano w oparciu o pięć kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (31) W przypadku pierwszej grupy rachunkowość spółki produkcyjnej uznano za niewiarygodną ze względu na poważne niezgodności oraz niewłaściwe zastosowanie zasad rachunkowości, o których mowa w IAS 1. Ustalono ponadto, że ta sama spółka znajduje się w stanie niewypłacalności i należy do kategorii firm, które na mocy przepisów prawa upadłościowego, objęte są statusem specjalnym, niezapewniającym pewności prawnej działań takiej spółki. Stwierdzono zatem, że ta grupa spółek nie spełnia trzeciego i czwartego kryterium art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (32) W przypadku drugiej grupy ustalono, że żadna ze spółek nie stosowała ujednoliconej dokumentacji księgowej podlegającej niezależnemu badaniu sprawozdania finansowego zgodnemu z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości (IAS) i stosowanej we wszystkich działaniach, gdyż obie firmy do różnych celów stosowały różne rodzaje dokumentacji księgowej. Ponadto ustalono, że na strukturę kosztów i sytuację finansową grupy wpływają znaczące nieprawidłowości przeniesione z poprzedniego systemu niestosującego zasad gospodarki rynkowej, takie jak nieoprocentowane pożyczki tolerowane przez państwo, umarzanie długów oraz zadłużenia podatkowe. Stwierdzono zatem, że ta grupa spółek nie spełnia drugiego i trzeciego kryterium art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (33) Obu grupom spółek odmówiono MET, ponieważ aby uznać spółkę lub grupę spółek za działające według zasad gospodarki rynkowej, muszą one spełnić wszystkie pięć kryteriów z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a w tym przypadku nie miało to miejsca.
- (34) Obie grupy spółek argumentowały, że ustalenia Komisji w sprawie ich wystąpienia o MET trwały dłużej niż trzy miesiące, który to okres jest wymieniony w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, w związku z czym ocena ta jest nieważna. W tym względzie należy zauważyć, że Komisja kilkakrotnie przedłużała zainteresowanym producentom eksportującym z Ukrainy termin wyznaczony w powiadomieniu o wszczęciu dochodzenia, ponieważ mieli oni poważne trudności z wypełnieniem formularzy wniosków o MET w tym terminie. Należy także zauważyć, że otrzymane formularze wniosków o MET były niekompletne i ich rozpatrzenie wiązało się z wieloma wyjaśnieniami i uzyskiwaniem dodatkowych informacji, co opóźniło dochodzenie. Ponadto analizę przedłużyła konieczność ustalenia wielu spraw, takich jak struktury spółek i kanały sprzedaży oraz poważne problemy związane z rachunkowością spółek. Mając na uwadze powyższe fakty, niemożliwe było wykonanie oceny wniosków o MET w terminie trzech miesięcy od jej rozpoczęcia.
- (35) Należy ponadto zauważyć, że niedotrzymanie takiego terminu nie wiąże się z żadnymi widocznymi skutkami prawnymi, ponieważ wszystkie spółki otrzymały szansę zgłaszania uwag. Należy także podkreślić, że wspomniane wyżej grupy spółek nie zgłaszały negatywnego wpływu przedłużonego terminu oceny wniosków o MET.
- (36) Mając to na uwadze, stwierdzono, że ocena w sprawie MET jest ważna nawet po upływie trzymiesięcznego okresu, w związku z czym skargi zainteresowanych grup spółek zostały odrzucone.
- (37) Mimo tej decyzji obie grupy spółek w dalszym ciągu kwestionowały ustalenia Komisji; jednakże nie zgłoszono żadnych argumentów, które zmieniłyby ustalenia w sprawie MET.
- (38) Przemysł wspólnotowy otrzymał możliwość zgłaszania uwag i nie zakwestionował powyższych ustaleń.

2.2. Procedura indywidualna

- (39) Na podstawie art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, dla państw objętych art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego ustala się ewentualne, ogólnokrajowe cło, za wyjątkiem przypadków, w których spółki mogą udowodnić, że ich ceny wywozu i ilości wywożone, a także warunki sprzedaży są swobodnie ustalane, stosowane są rynkowe kursy walutowe, a ingerencja ze strony państwa nie jest na tyle duża, by umożliwiać obchodzenie środków, w przypadku, gdy eksporterzy objęci są różnymi stawkami cła.
- (40) Ci sami producenci eksportujący z Ukrainy, którzy nie spełnili kryteriów MET, wystąpili o objęcie procedurą indywidualną („PI”) zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym Komisja zebrała i sprawdziła wszystkie informacje konieczne do ustalenia, czy te dwie grupy spółek kwalifikują się do PI. Stwierdzono, że obie grupy spółek spełniają warunki określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, co uzasadnia objęcie ich PI.

2.3. Kraj analogiczny

- (41) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, normalną wartość dla producentów eksportujących, którym odmówiono MET, należy obliczać na podstawie cen lub wartości konstruowanej w odpowiednim kraju analogicznym dla produktów porównywalnych z wywozonymi do Wspólnoty przez ukraińskich producentów eksportujących.
- (42) W pierwotnym dochodzeniu krajem analogicznym była Chorwacja. W zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia ponownie wskazano Chorwację jako kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej dla Ukrainy. Ponieważ żadna z zainteresowanych stron nie zgłosiła sprzeciwu wobec takiego wyboru, także w ramach niniejszego dochodzenia jako kraj analogiczny wykorzystano Chorwację.

2.4. Wartość normalna

- (43) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, wartość normalną dla Ukrainy ustalono na podstawie sprawdzonych informacji otrzymanych od wyłącznego producenta w kraju analogicznym, tj. na podstawie wszystkich płaconych lub należnych cen porównywalnych typów produktów na rynku krajowym Chorwacji lub wartości konstruowanej w Chorwacji dla porównywalnych typów produktów. Wartość normalną dla Ukrainy ustaloną tą samą metodą, co opisaną w motywach 15 do 19 powyżej.
- (44) Ustalono, że w Chorwacji brak jest produkcji krajowej typu produktu odpowiadającego kodowi CN 7304 31 99 (przewody ciągnione lub walcowane na zimno). Sumarycznie ten wywóz stanowił zaledwie 6,2% wywozu rozpatrywanego produktu z Ukrainy do Wspólnoty. Jednakże w przypadku jednej grupy spółek, ilość wywozu do Wspólnoty tego typu produktu w OD wynosiła około 40% całkowitego wywozu rozpatrywanego produktu do Wspólnoty.
- (45) Na podstawie dostępnych danych uznano, że inne typy produktów objęte dochodzeniem nie są porównywalne z tym typem produktu, zatem wartość normalna dla tego konkretnego typu produktu konstruowana na podstawie wartości normalnej innych typów nie byłaby wiarygodna. Okazało się ponadto, że ze względu na bardziej złożony proces produkcyjny, wartość normalna dla tego typu produktu byłaby znacznie wyższa od wartości normalnej dla pozostałych typów produktów. Mimo że średnie ceny wywozu przewodów ciągnionych lub walcowanych na zimno były wyższe od cen wywozu pozostałych typów produktów, włączenie tego typu produktu do obliczeń, spowodowałoby ze wszelkim prawdopodobieństwem uzyskanie wyższego marginesu dumpingu. W zakresie wymienionym w motywie 127 poniżej, margines szkody jest znacznie niższy od marginesu dumpingu ustalonego bez uwzględniania tego typu produktu, zatem podstawą ustalenia zakresu środków będzie margines szkody. Mając na uwadze powyższe fakty, uznano, że dalsze zajmowanie się tą sprawą nie jest konieczne. W związku z tym wyłączono z obliczeń typ produktu odpowiadający kodowi CN 7304 31 99.

2.5. Cena wywozu

- (46) Obie grupy spółek ukraińskich realizowały całą sprzedaż na wywóz do Wspólnoty poprzez powiązaną firmę handlową umiejscowioną w państwie trzecim. Cenę wywozu skonstruowano zatem, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na podstawie cen odsprzedaży pierwszym niezależnym nabywcom we Wspólnocie stosowanych przez powiązane podmioty gospodarcze.

2.6. Porównanie

- (47) W celu zapewnienia uczciwego porównania wartości normalnej z ceną wywozu, zastosowano odpowiednią tolerancję w formie korekt dotyczących różnic w czynnikach mających wpływ na porównywalność ceny. Korekty te zastosowano zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do transportu i ubezpieczenia, kosztów manipulacyjnych oraz kosztów dodatkowych i prowizji. Korekty ceny wywozu w odniesieniu do transportu lądowego w kraju wywozu, ubezpieczenia, opłat załadowniczych i dodatkowych kosztów ustalono na podstawie kosztów w kraju analogicznym.
- (48) Wartość normalną i cenę wywozu porównano na zasadach ex-works.

2.7. Margines dumpingu

- (49) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, skorygowaną średnią ważoną wartość normalną każdego typu produktu producenta z kraju analogicznego, spółki Mechel Żelazara Ltd., porównano ze skorygowaną średnią ważoną ceny wywozu każdego typu rozpatrywanego produktu.
- (50) Porównanie wykazało istnienie dumpingu. Marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty, bez opłacania cła, wyniosły:

Dniepropietrowska fabryka przewodów rurowych, Dniepropietrowsk	91,0 %
Niżniednieprowska Walcownia Przewodów OJSC (NTRP) w Dniepropietrowsku oraz nikopolska fabryka przewodów CJSC „Nikotube” w Nikopolu	97,3 %.

- (51) Ze względu na wysoki poziom współpracy (powyżej 80% w przypadku wywozu rozpatrywanego produktu z Ukrainy do Wspólnoty), końcowy margines ustalono na tym samym poziomie, co dla współpracujących producentów eksportujących: Niżniednieprowskiej Walcowni Przewodów OJSC (NTRP) oraz nikopolskiej fabryki przewodów CJSC „Nikotube”, czyli 97,3%.

C. SZKODA

1. Uwaga wstępna

- (52) Podobnie jak w przypadku dumpingu, dochodzenie miało na celu ustalenie, czy okoliczności związane z sytuacją przemysłu wspólnotowego zmieniły się na tyle, by doprowadzić do odmiennych wniosków niż ustalone podczas pierwotnego dochodzenia.

2. Produkcja we Wspólnocie

- (53) W pierwotnym dochodzeniu, przemysł wspólnotowy reprezentowało dziesięciu producentów.
- (54) W trakcie obecnego dochodzenia przeglądowego ustalono, że bezszwowe rury i przewody produkowało:
- sześciu wnoszących skargę producentów wspólnotowych, z których pięciu w pełni współpracowało z Komisją w dochodzeniu, natomiast szósty – włoska firma Pietra – popierała postępowanie, jednak nie odpowiedziała wyczerpująco na kwestionariusz;
  - sześciu innych producentów, którzy nie wspierali przemysłu wspólnotowego ani nie współpracowali z Komisją.

- (55) Kwestionariusz wysłano także do tych pozostałych producentów, jednak żaden z nich nie podjął współpracy. Inni producenci rozpatrywanego produktu nie ujawnili się Komisji Europejskiej.

3. Definicja przemysłu wspólnotowego

- (56) W okresie dochodzenia produkcja pięciu producentów wspólnotowych, którzy w pełni współpracowali w dochodzeniu wyniosła 797 456 ton. Wielkość ta odpowiada 70 % całkowitej produkcji we Wspólnocie, w związku z czym spółki te stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

4. Zużycie wspólnotowe

- (57) Informacje dotyczące przywozu pochodziły z danych Eurostatu dotyczących wielkości i wartości przywozu produktów objętych kodami CN ex 7304 10 10, ex 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 i 7304 39 93. Dane na temat przemysłu wspólnotowego uzyskano ze zweryfikowanych kwestionariuszy, wypełnionych przez pięciu współpracujących producentów wspólnotowych.
- (58) Domniemane zużycie wspólnotowe, tj. sprzedaż przez przemysł wspólnotowy na rynku Wspólnoty oraz sprzedaż przez pozostałych producentów wspólnotowych we Wspólnocie, a także przywóz ze wszystkich państw trzecich, pokazuje, że zużycie rozpatrywanego produktu we Wspólnocie wzrosło z 1 104 619 ton w 1999 r. do wielkości maksymalnej 1 233 357 ton w 2001 r. W OD zużycie spadło do 1 103 805 ton, czyli wielkości nieco niższej niż w 1999 r.

	1999	2000	2001	OD
Zużycie wspólnotowe (w tonach)	1 104 619	1 130 410	1 233 357	1 103 805
Indeks 1999 r. = 100	100	102	112	100

5. Przywóz do Wspólnoty z rozpatrywanych krajów

5.1. Łączna ocena wpływu rozpatrywanego przywozu

- (59) Najpierw zbadano, czy przywóz z Chorwacji i Ukrainy powinno się rozpatrywać łącznie, zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (60) Rozwój przywozu w rozpatrywanych krajach, jeśli chodzi o wielkość i udział w rynku, kształtował się następująco:

Wielkość przywozu (w tonach)	1999	2000	2001	OD
Ukraina	103 477	22 996	37 353	37 683
Indeks 1999 r. = 100	100	22	36	36
Chorwacja	30 072	24 646	23 893	23 001
Indeks 1999 r. = 100	100	82	79	76
Rozpatrywane kraje razem	133 549	47 642	61 246	60 684
Indeks 1999 r. = 100	100	36	46	45

Udział w rynku przywozu	1999	2000	2001	OD
Ukraina	9,4%	2,0%	3,0%	3,4%
Chorwacja	2,7%	2,2%	1,9%	2,1%
Rozpatrywane kraje razem	12,1%	4,2%	5,0%	5,5%
Przywóz z innych państw	24,1%	27,5%	31,2%	29,9%

- (61) Stwierdzono, że marginesy dumpingu ustalone (motyw 25 i 50) w odniesieniu do przywozu z każdego z rozpatrywanych krajów plasują się poniżej minimalnych wartości progowych określonych w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ponadto, pomimo stosowanych środków, wielkość przywozu z każdego z tych państw w okresie dochodzenia nie była znikoma i wynosiła odpowiednio 2,1 % dla Chorwacji i 3,4 % dla Ukrainy. Udział całego przywozu w OD wyniósł od 5,9 % w przypadku Chorwacji do 9,6 % w przypadku Ukrainy.
- (62) Stwierdzono, że łączna ocena jest odpowiednia w sytuacji, gdy istnieje konkurencja między przywozem pochodzącym z obu tych państw oraz między przywozem z tych państw a produktem wspólnotowym. Dowodem tego jest fakt, że ponownie, mimo obowiązujących środków, ceny produktów z obu tych państw w okresie dochodzenia nadal znacząco podcinały ceny przemysłu wspólnotowego oraz że bezszwowe rury i przewody pochodzące z tych państw są sprzedawane poprzez podobne kanały sprzedaży. Ponadto dochodzenie wykazało, że produkt przywożony z obu państw ma takie same właściwości fizyczne i chemiczne co produkt podobny. Poza tym przywóz z obu rozpatrywanych państw powielał tendencje cenowe produktu podobnego (patrz: motyw 67 i 74 poniżej).
- (63) Jeden eksporter chorwacki twierdził, że przywozy z Chorwacji nie powodują żadnej szkody, ponieważ udział rynku chorwackiego jest minimalny, więc łączna ocena jest nieuzasadniona. Jak stwierdzono powyżej, przywozy z Chorwacji w OD bez wątplenia przekraczały poziom minimalny i nie były nieznaczne. Prawdą jest, że na początku rozpatrywanego okresu nastąpił znaczny spadek przywozu z Ukrainy, jednak należy stwierdzić, że następnie przywóz z obu państw wykazywał bardzo podobną tendencję.
- (64) Z tych powodów przyjmuje się, że spełnione zostały wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 i przywóz z Chorwacji i Ukrainy należy oceniać łącznie.

5.2. Udział w rynku rozpatrywanego przywozu

- (65) Jak wykazano powyżej, w 2000 r. po wprowadzeniu środków udział w rynku przywozu z rozpatrywanych państw spadł znacząco z 12,1 % w 1999 r. do 4,2 % w 2000 r., a następnie stale wzrastał do 5,5 % w OD.

5.3. Ceny przywozu i podcinanie cen

- (66) W celu porównania cen sprzedaży we Wspólnocie w OD zestawiono ceny przemysłu wspólnotowego z cenami producentów eksportujących z rozpatrywanych państw. Porównano ceny po odliczeniu zniżek i upustów. Ceny przemysłu wspólnotowego skorygowano do cen ex-works, zaś za ceny przywozu przyjęto ceny cif na granicy, z opłaconym cłem przywozowym, z nieopłaconym cłem antydumpingowym, z korektą w odniesieniu do poziomu kosztów transportu i kosztów manipulacyjnych, na podstawie informacji zebranych podczas dochodzenia, pochodzących w dużej mierze od współpracujących importerów niepowiązanych.
- (67) Porównanie wykazało, że w OD rozpatrywany produkt był sprzedawany na terenie Wspólnoty po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego o wartość procentową ustaloną w odniesieniu do cen przemysłu wspólnotowego wynoszącą: 34,1 % dla Ukrainy i 23,3 % dla Chorwacji. Wartość podcięcia cenowego, która w przypadku przywozu z Ukrainy wynosi 10 %, a w przypadku przywozu z Chorwacji – 6,5 % jest znacząca, nawet uwzględniając cła antydumpingowe. Należy zauważyć, że średnie ceny przywozu wzrosły od 2000 r. do OD w sposób przedstawiony poniżej, co jest zgodne z całościowym rozwojem cen na rynku UE. Jednakże, czego dowodzą dane przytoczone w motywie 74 poniżej, ceny przywozu z rozpatrywanych państw nie wzrosły tak bardzo jak ceny przemysłu wspólnotowego.

Ceny przywozu, bez opłaconego cła (EUR/tonę)	1999	2000	2001	OD
Ukraina	332	341	433	449
Indeks 1999 r. = 100	100	103	130	135
Chorwacja	461	465	516	523
Indeks 1999 r. = 100	100	101	112	113
Średnia dla Ukrainy i Chorwacji	361	405	466	477
Indeks 1999 r. = 100	100	112	129	132

6. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (68) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu dumpingowego na przemysł wspólnotowy obejmowało ocenę wszystkich czynników i wskaźników ekonomicznych mających wpływ na sytuację przemysłu od 1999 r. (rok wyjściowy) dla OD.
- (69) Dane przemysłu wspólnotowego prezentowane poniżej to sumaryczne informacje zebrane od pięciu współpracujących producentów wspólnotowych.

6.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (70) Rozwój produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych przedstawia się następująco:

	1999	2000	2001	OD
Produkcja (w tonach)	710 029	911 669	928 231	797 456
Indeks 1999 r. = 100	100	128	131	112
Moce produkcyjne (w tonach)	1 117 881	1 183 067	1 140 304	1 094 548
Indeks 1999 r. = 100	100	106	102	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	63,5%	77,1%	81,4%	72,9%
Indeks 1999 r. = 100	100	121	128	115

- (71) Jak wynika z powyższej tabeli, produkcja w okresie od 1999 do 2001 r. wzrastała do wielkości szczytowych w 2001 r., a następnie znacząco spadła w OD. Mimo wzrostu sprzedaży przeznaczonej na wywóz, który w pewnej mierze zrekompensował spadek sprzedaży we Wspólnocie, zmniejszenie produkcji i spadek możliwości produkcyjnych w OD był nieunikniony.

6.2. Zapasy

- (72) Poniższe dane dotyczą wolumenu zapasów na koniec każdego okresu.

	1999	2000	2001	OD
Zapasy (w tonach)	38 753	49 620	49 062	59 287
Indeks 1999 r. = 100	100	128	127	153

- (73) W rozpatrywanym okresie zapasy wzrosły. Należy zauważyć, że przemysł wspólnotowy wytwarza rozpatrywany produkt głównie na zamówienie. Z tego względu wielkość zapasów utrzymywanych przez przemysł wspólnotowy nie może być bardzo istotnym wskaźnikiem w ocenie sytuacji tego przemysłu. Jednakże ustalono, że wzrost zapasów jest również spowodowany zmniejszeniem sprzedaży i udziału w rynku przemysłu wspólnotowego.

6.3. Wolumen sprzedaży, udziały w rynku, wzrost i średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

- (74) Poniższe dane dotyczą sprzedaży przemysłu wspólnotowego niezależnym nabywcom we Wspólnocie.

	1999	2000	2001	OD
Wolumen sprzedaży (w tonach)	516 529	573 136	576 850	504 317
Indeks (1999=100)	100	111	112	98
Udział w rynku	46,8%	50,7%	46,8%	45,7%
Indeks (1999=100)	100	108	100	98
Średnie ceny sprzedaży (EUR/za tonę)	576	589	659	696
Indeks (1999=100)	100	102	114	121

- (75) Wolumen sprzedaży przemysłu wspólnotowego w latach 1999–2001 wzrósł o 12 %, a następnie, w OD, znacząco spadł do poziomu poniżej wielkości z 1999 r. Rozwój wolumenu sprzedaży należy rozpatrywać, mając na uwadze poziom zużycia, który w tym samym okresie, w latach 1999–2001 wzrósł o 12 %, a następnie w OD – spadł. Jednakże w okresie od 2001 r. do OD popyt nie zmniejszył się tak znacząco jak wolumen sprzedaży.
- (76) Po wprowadzeniu środków w 2000 r. przemysł wspólnotowy mógł odzyskać utracony udział w rynku. W latach 1999–2000 udział w rynku przemysłu wspólnotowego wzrósł z 46,8 % do 50,7 % zużycia we Wspólnocie. Jednakże po okresie stosunkowego wzrostu, udział w rynku przemysłu wspólnotowego ponownie spadł. Od 2000 r. do OD, gdy przywozy dumpingowe ponownie przeniknęły na rynek wspólnotowy, udział ten spadł do 45,7 %.
- (77) Wobec wzrastającego przywozu od 2000 r. i spadku sprzedaży we Wspólnocie od 2001 r. przemysł wspólnotowy nie mógł zwiększyć produkcji wytwarzanego produktu. Przeciwnie, w okresie dochodzenia został zmuszony do ograniczenia możliwości produkcyjnych i siły roboczej, ponieważ wzrost wywozu przemysłu wspólnotowego nie zrekomensował zmniejszonej sprzedaży na rynku wspólnotowym.
- (78) W rozpatrywanym okresie wzrosły średnie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego. Jednakże, jak szczegółowo opisano w poniższym ustępie, wyższe ceny nie mogły przełożyć się na odpowiednią rentowność.

6.4. Rentowność

- (79) Pojęcie zysku w znaczeniu używanym poniżej to zysk przed opodatkowaniem, odpowiadający zyskowi uzyskanego ze sprzedaży rozpatrywanego produktu na rynku wspólnotowym.

	1999	2000	2001	OD
Zyski ze sprzedaży w WE	-7,8%	0,1%	0,3%	-0,1%

- (80) Po nałożeniu środków antydumpingowych dotyczących przywozu bezszwowych rur i przewodów pochodzących z Chorwacji i Ukrainy, przemysł wspólnotowy mógł, czego dowodzą powyższe dane, zwiększyć ceny i w latach 2000 i 2001 osiągnąć wartości bliskie progowi rentowności. Jednakże przemysł wspólnotowy nie był w stanie osiągnąć poziomu zysku, jakiego oczekiwano przy braku przywozu dumpingowego (tj. 5 %) i jaki określono w rozporządzeniu nakładającym aktualnie obowiązujące środki. Co więcej w OD poziom zysku spadł poniżej progu rentowności. Przyczyną takiego spadku, pomimo wyższych cen sprzedaży, był wzrost kosztów surowców i jednostkowych kosztów robocizny, które zanotowano mimo spadku zatrudnienia w tamtym okresie. Ze względu na konkurencję spowodowaną tanim przywozem dumpingowym, przemysł wspólnotowy nie mógł, co powinno było nastąpić, przenieść tych kosztów na swoich nabywców.

- (81) Po krótkotrwałej tendencji wzrostowej, jaka miała miejsce w latach 2000 i 2001, sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego w OD ponownie uległa pogorszeniu, co zbiegło się w czasie ze wzrostem przywozów dumpingowych z Chorwacji i Ukrainy. Poziom zysku osiągnięty w 2001 r. był bliski progowi rentowności, ale daleki od poziomu, który umożliwiałby wystarczające reinwestowanie zysków.

6.5. Dochód z inwestycji, przepływy pieniężne, inwestycje i możliwość zdobywania kapitału

- (82) W poniższej tabeli przedstawiono tendencje związane ze zwrotem nakładów, przepływami pieniężnymi i inwestycjami.

	1999	2000	2001	OD
Dochód z inwestycji	-13%	0%	1%	0%
Indeks 1999 r. = 100	100	202	204	198
Przepływy pieniężne	-13 978 142	5 273 981	5 910 373	4 959 440
Indeks 1999 r. = 100	100	238	242	235
Inwestycje	19 320 730	32 691 925	33 056 929	21 087 534
Indeks 1999 r. = 100	100	169	171	109

- (83) Powyższe dane dotyczące dochodów z inwestycji w dużej mierze odzwierciedlają dane związane z rentownością. W latach 1999–2000 dochód z inwestycji wzrósł, by ponownie spaść w OD. Przepływy pieniężne wykazują tendencję zbliżoną do zyskowności, czyli najwyższe wartości osiągają w 2001 r., aby potem ponownie spaść. W zakresie, w jakim rozpatrywany produkt nie przekracza 1% całkowitego obrotu producentów wspólnotowych, a producenci wspólnotowi wykorzystują swoje linie produkcyjne do wytwarzania wielu innych produktów ze stali, należy uznać, że powyższe liczby jako takie nie mają większego znaczenia. Jednakże pokazują one, że dwóch współpracujących producentów wspólnotowych, którzy wytwarzali rozpatrywany produkt na znacznie większą skalę niż pozostali producenci wspólnotowi, wykazuje tendencje podobne do zilustrowanych w tabeli dotyczącej zwrotu nakładów, przepływów pieniężnych i inwestycji.
- (84) Po nałożeniu środków antidumpingowych w 2000 r. przemysł wspólnotowy dokonał pewnych inwestycji. Jednakże, jak ustalono, te inwestycje w większości dotyczyły wymiany maszyn. Inwestycje w OD spadły znacząco w porównaniu do poprzednich dwóch lat.
- (85) Zdolność przemysłu wspólnotowego do zwiększania kapitału pochodzącego od zewnętrznych dostawców środków finansowych lub ze spółek macierzystych nie została jednak znacząco zakłócona w tym okresie, ponieważ rozpatrywany produkt stanowi mniej niż 1% całkowitego obrotu producentów wspólnotowych, a ci wykorzystują swoje linie produkcyjne do wytwarzania wielu innych produktów ze stali.

6.6. Zatrudnienie, wydajność i płace

	1999	2000	2001	OD
Ilość pracowników	2 583	2 776	2 622	2 472
Indeks 1999 r. = 100	100	107	102	96
Wydajność (ton/pracownika)	275	328	354	323
Indeks 1999 r. = 100	100	119	129	117
Indeks PŁAC 1999 r. = 100	100	104	106	105

(86) Jak wynika z powyższych danych, w latach 2000 i 2001 wraz ze wzrostem produkcji w tym okresie, przemysł wspólnotowy zwiększył wydajność i ilość pracowników. Jednakże w OD ilość pracowników znacząco spadła i osiągnęła poziom niższy niż w 1999 r. Także wydajność spadła wraz ze znaczącym spadkiem produkcji.

(87) W rozpatrywanym okresie płace były stosunkowo stabilne i zmieniały się tylko o stopień inflacji.

6.7. Powrót do poziomu sprzed dumpingu

(88) Po wprowadzeniu środków antidumpingowych w 2000 r. przemysł wspólnotowy mógł odzyskać utracony udział w rynku i osiągnąć bardziej zrównoważony poziom średnich cen sprzedaży. Mimo to od 2001 r. nastąpiło ponowne pogorszenie wyników finansowych przemysłu wspólnotowego. Dlatego należy uznać, że Wspólnota nie powróciła do poziomu sprzed dumpingu.

6.8. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

(89) Marginesy dumpingu podano w części dotyczącej dumpingu (motywy 25 i 50). Te obliczone marginesy wyraźnie przekraczają poziom minimalny. Co więcej, biorąc pod uwagę wolumen i cenę przywozów dumpingowych, wpływu rzeczywistego marginesu dumpingu nie można uznać za nieznaczący.

6.9. Wnioski w sprawie szkody

(90) Przypomina się, że po nałożeniu środków antidumpingowych na przywozy rozpatrywanego produktu z Chorwacji i Ukrainy, przemysł wspólnotowy natychmiast odzyskał zaufanie. Średnie ceny sprzedaży wspólnotowej w latach 1999–2001 wzrosły o 14%, podobnie jak wielkości sprzedaży we Wspólnocie i produkcja w tym samym okresie. Ta sytuacja spowodowała, że przemysł mógł poczynić w tym czasie konieczne inwestycje i zatrudnić więcej siły roboczej.

(91) Jednakże w OD sytuacja uległa znaczącemu pogorszeniu. Od 2001 r. do OD sprzedaż we Wspólnocie zmalała o 12%, powodując konieczność istotnego dostosowania do tej zmiany przemysłu wspólnotowego poprzez zmniejszenie produkcji, mocy produkcyjnych i zatrudnienia. W okresie od 2001 r. do OD udział w rynku przemysłu wspólnotowego nadal spadał do poziomu niższego niż notowany w 1999 r. Tendencję spadkową w OD potwierdza także mniejsze wykorzystanie mocy produkcyjnych, stagnacja płac i zwiększony poziom zapasów, co przypomina sytuację, w jakiej przemysł ten znalazł się w 1999 r., kiedy przywóz z rozpatrywanych krajów nie był jeszcze objęty środkami antidumpingowymi.

(92) Tę tendencję widać także w rozwoju inwestycji, zwrocie nakładów i przepływach pieniężnych. Po nieznaczącej poprawie w latach 2000–2001, którą trudno było uznać za satysfakcjonującą, gdyż zwrot nakładów wyniósł zaledwie 1% a ujemne przepływy pieniężne zaledwie zaczęły osiągać wartości dodatnie, w okresie dochodzenia nastąpiło ponowne pogorszenie sytuacji. To, że zdolność spółek do zdobywania kapitału nie uległa pogorszeniu wynika z faktu, że spółki te wchodziły w skład większych grup przedsiębiorstw, w związku z czym tego czynnika nie można uznać za realny w sektorze rozpatrywanego produktu.

(93) Jeśli chodzi o sytuację finansową przemysłu wspólnotowego, to w 1999 r. uległa ona poprawie i przemysł przestał przynosić straty, jednak w latach 2000 i 2001 osiągnął ledwie próg rentowności, by ponownie przynosić straty w OD.

(94) Jak widać w powyższym zestawieniu, początkowo po nałożeniu środków antidumpingowych w 1999 r. wskaźniki uległy poprawie, jednak w OD wszystkie, za wyjątkiem cen sprzedaży, ponownie pogorszyły się, co jednoznacznie wskazuje na szkodliwość dumpingu.

- (95) Stały wzrost cen sprzedaży, jaki miał miejsce w całym rozpatrywanym okresie, nie mógł zaowocować satysfakcjonującym zyskiem, gdyż w całości pochłonęły go rosnące koszty produkcji, zwłaszcza duże koszty surowca i pracy w przeliczeniu na jednostkę. Poza tym ze względu na zalewający rynek tani przywóz dumpingowy, przemysł wspólnotowy nie mógł, co powinno było nastąpić, przenieść tych wzrastających kosztów na nabywcę. W związku z powyższym zysk w przemyśle wspólnotowym zmniejszył się i, spadając w OD poniżej progu rentowności.
- (96) Mając na uwadze powyższe, uznaje się, że w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego przemysł wspólnotowy doznał w OD istotnej szkody.

D. TRWAŁY CHARAKTER ZMIAN OKOLICZNOŚCI I PRAWDOPODOBIENSTWO DALSZEGO WYSTĘPOWANIA DUMPINGU I SZKODY

- (97) Pierwotne środki wygasną z dniem 18 lutego 2005 r. W związku z tym, zgodnie z art. 11 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, zbadano, czy wygaśnięcie istniejących środków spowoduje dalszy dumping i trwanie szkody. Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, sprawdzono także czy okoliczności związane z dumpingiem i szkodą uległy znacznej zmianie i czy zmianę tę można zasadnie uznać za trwałą.
- (98) Ustalono, że rozpatrywany produkt w OD nadal podlegał dumpingowi na rynku wspólnotowym (motywy 25 i 50). W tym względzie marginesy dumpingu rozpatrywanego produktu pochodzącego z każdego z państw objętych dochodzeniem były zbliżone do marginesów dumpingu stwierdzonych w pierwotnym dochodzeniu. Poza tym rozpatrywane państwa mają olbrzymie możliwości produkcyjne, których nie wykorzystały w okresie dochodzenia. Stwierdzono także, że na rynku wspólnotowym nadal sprzedawano znaczące ilości przywozu z Chorwacji i Ukrainy i że ich udział w rynku od 2000 r. stale wzrastał. To dowodzi wyraźnego zainteresowania eksporterów z Chorwacji i Ukrainy rynkiem wspólnotowym. Mając na uwadze wszystkie powyższe ustalenia, uznaje się, że nie ma powodu, by wątpić, że stwierdzony poziom dumpingu ma charakter trwały i że po wygaśnięciu pierwotnych środków istnieje duże prawdopodobieństwo trwania dumpingu.
- (99) Pomimo, że przemysł wspólnotowy do pewnego stopnia powrócił do stanu, jaki istniał przed wystąpieniem dumpingu związanego z przywozem między innymi z Chorwacji i Ukrainy, ustalono, że w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego, nadal odnosi on poważne szkody. Marginesy szkody stwierdzone w dochodzeniu wzrosły w stosunku do wartości ustalonych w dochodzeniu pierwotnym, ponieważ przywóz dumpingowy, mimo ogólnoświatowego wzrostu kosztów, nadal znacząco podcinał ceny przemysłu wspólnotowego. Biorąc pod uwagę wpływ przywozu dumpingowego na rentowność (motyw 79) i udział w rynku przemysłu wspólnotowego (motyw 74), które zanotowały ponowny spadek w okresie od 2001 r. do OD, stwierdza się, że okoliczności prowadzące do powstania szkody mają trwały charakter i że wygaśnięcie pierwotnych środków z dużym prawdopodobieństwem spowoduje kontynuację szkody.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (100) W bieżącym dochodzeniu sprawdzono również, czy związek przyczynowy między przywozem dumpingowym z Chorwacji i Ukrainy a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy, stwierdzony w poprzednim dochodzeniu, nadal istnieje. Oprócz przywozu dumpingowego zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu wspólnotowego, aby sprawdzić, czy niesłusznie nie przypisano przywozowi dumpingowemu szkodliwych skutków spowodowanych tymi innymi czynnikami.

- (101) Mimo obowiązujących środków, które początkowo doprowadziły do zmniejszenia przywozu w 2000 r., producenci eksportujący z Chorwacji i Ukrainy zwiększyli następnie swój udział w rynku wspólnotowym z 4,2% do 5,5% w rozpatrywanym okresie. Nawet w okresie spadku zużycia, który nastąpił od roku 2001 do OD, producenci ci nadal zwiększali swój udział w rynku. Jednocześnie, w okresie od 2000 r. do OD, przemysł wspólnotowy tracił udziały w rynku. W OD zmuszony był znacznie ograniczyć produkcję i zanotował spadek rentowności. Zwiększenie przywozu z rozpatrywanych państw, które znacząco podcięło ceny przemysłu wspólnotowego oraz pogarszająca się sytuacja w tym przemyśle zbiegły się w czasie. Z tego względu te przywozy nadal działały na szkodę przemysłu wspólnotowego.
- (102) Na szkodę przemysłu wspólnotowego mógł także działać przywóz z innych państw trzecich, takich jak Republika Czeska, Polska i Republika Słowacka, które w okresie dochodzenia nie były jeszcze członkami Wspólnoty, a także przywóz z Rumunii i Rosji.
- (103) Należy przypomnieć, że w całym rozpatrywanym okresie w przywozie z wyżej wymienionych pięciu państw obowiązywały zobowiązania i był on obłożony cłami antydumpingowymi w wysokości od 9,8% do 38,2%. Obecnie trwa przegląd obowiązujących środków antydumpingowych dotyczących przywozu z Rosji i Rumunii (motyw 4).
- (104) W okresie dochodzenia przywóz z Rosji stanowił 3,3% udziału w rynku. Średnia cena przywozu, włącznie z cłem antydumpingowym, dla tego przywozu była około 20% niższa od ceny przywozu z Chorwacji i Ukrainy. Biorąc pod uwagę poziom cen przywozu z Rosji, można uznać, że przywóz ten przyczynił się do powstania szkody. Jednakże uwzględniając udział w rynku, który w przypadku tego przywozu był niższy niż w przypadku rozpatrywanych państw, przywóz z Rosji nie mógł być jedyną przyczyną szkody, jakiej doznał przemysł wspólnotowy. W OD przywóz z Rumunii stanowił 3,5% udziału w rynku. Ceny przywozu z Rumunii włącznie z cłami antydumpingowymi są wyższe od cen przywozu z Chorwacji i Ukrainy, ale niższe od cen przemysłu wspólnotowego. Z tego względu należy stwierdzić, że ten przywóz także mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Jednakże uznaje się, że żadne możliwe skutki przywozu z Rosji i Rumunii nie byłyby tak wielkie, aby zmienić opinię, że bez wątpienia istnieje rzeczywisty i istotny związek przyczynowy między przywozem dumpingowym bezszwowych rur i przewodów z Chorwacji i Ukrainy a istotnymi szkodami, jakie ponosi z tego tytułu przemysł wspólnotowy.
- (105) Ceny przywozu łącznie z cłem antydumpingowym z byłych państw ubiegających się o członkostwo, takich jak Polska, Republika Czeska i Słowacja, także były znacznie wyższe niż ceny przywozu z Chorwacji i Ukrainy, ale niższe niż ceny przemysłu wspólnotowego. Ich sumaryczny udział w rynku w OD wyniósł 14,2%. Aczkolwiek ten przywóz także mógł się przyczynić do powstania szkody, z jego poziomu cenowego można wnioskować, że udział wspomnianego przywozu w powstaniu szkody był niewielki.
- (106) Mając na uwadze, że przywóz z Chorwacji i Ukrainy znacząco podcina ceny przemysłu wspólnotowego, nie ma przesłanek potwierdzających to, że wyżej wspomniany przywóz, który w większości przypadków w mniejszym stopniu podcinał ceny wspólnotowe, mógł naruszyć związek przyczynowy między przywozem dumpingowym z Chorwacji i Ukrainy a istotną szkodą, jakiej doznał przemysł wspólnotowy.
- (107) Przywóz z niektórych państw trzecich w OD stanowił sumarycznie 8,9% udziału w rynku. Mając na uwadze, że w tym przypadku poziom cen w wystarczającym stopniu przewyższał ceny przemysłu wspólnotowego, nie ma przesłanek wskazujących na naruszenie przez ten przywóz związku przyczynowego między przywozem dumpingowym z Chorwacji i Ukrainy a istotną szkodą, jakiej doznał przemysł wspólnotowy.
- (108) Problemy związane z wzrostem cen surowców, powodującym konieczność maksymalnego podwyższenia cen, dotyczyły także kilku innych producentów wspólnotowych, którzy nie współpracowali w dochodzeniu. Nie znaleziono przesłanek wskazujących na możliwość działania na szkodę przemysłu wspólnotowego ze strony tych producentów.

- (109) Od 2001 r. zużycie we Wspólnocie spada. Jednakże spadek sprzedaży wspólnotowej był niższy niż spadek zużycia a przemysł wspólnotowy stracił udział w rynku, podczas gdy rozpatrywane państwa zwiększyły swój udział w rynku wspólnotowym w tym okresie. Dlatego uznaje się, że ten czynnik nie mógł naruszyć związku przyczynowego między przywozem dumpingowym z Chorwacji i Ukrainy a znaczną szkodą, jakiej doznał przemysł wspólnotowy. W toku dochodzenia nie znaleziono innych czynników, które mogłyby przyczynić się do powstania szkody.
- (110) Na podstawie powyższej analizy wpływu wszystkich znanych czynników na sytuację w przemyśle wspólnotowym, stwierdza się, że ustalony w pierwotnym dochodzeniu związek przyczynowy między przywozem dumpingowym z Chorwacji i Ukrainy a znaczną szkodą, jakiej doznał przemysł wspólnotowy, nie został naruszony.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. Kwestie ogólne

- (111) Zbadano, czy istnieją istotne powody do stwierdzenia, że utrzymanie ceł antydumpingowych na przywóz z rozpatrywanych państw byłoby wbrew interesom Wspólnoty. Komisja przesłała kwestionariusze importerom i użytkownikom przemysłowym. Wypełniony kwestionariusz odesłał jeden importer, firma Comercial de Tubos, S.A. z Hiszpanii.
- (112) Żaden z użytkowników przemysłowych nie odpowiedział na kwestionariusz. W dochodzeniu nie ujawnił się żaden dostawca. Poniższe wnioski opracowano na podstawie informacji otrzymanych od współpracujących stron.
- (113) Należy przypomnieć, że w poprzednim dochodzeniu uznano, iż przyjęcie środków nie jest wbrew interesowi Wspólnoty. Ponadto, fakt że obecne dochodzenie ma formę przeglądu, czyli analizuje sytuację, w której istnieją już środki antydumpingowe, pozwala na ocenę wszelkich nieuzasadnionych, negatywnych wpływów obecnych środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (114) Przypomina się, że przemysł wspólnotowy stanowi pięciu producentów zajmujących się wytwarzaniem i sprzedażą bezszwowych przewodów i rur i zatrudniających w tym celu około 2 470 pracowników. Przypomina się również, że wskaźniki ekonomiczne wspomnianego wyżej przemysłu wspólnotowego wykazały pogorszenie się wyników finansowych w okresie dochodzenia. Mimo rosnącego w latach 2000–2001 zużycia bezszwowych przewodów i rur we Wspólnocie, które jednakże w OD ponownie spadło, przemysł wspólnotowy nie zdołał osiągnąć stabilności finansowej.
- (115) W latach 2000–2001 przemysł rzeczywiście częściowo powrócił do poprzedniego stanu, jednak w panującej sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego wyraźnie widać, że środki antydumpingowe działałyby w interesie tego przemysłu.

3. Interes importerów niepowiązanych

- (116) Importer współpracujący nie sprzeciwiał się dalszemu obowiązywaniu środków antydumpingowych. Inni importerzy, przywożący rozpatrywany produkt z Chorwacji i Ukrainy, nie zgłosili żadnych uwag.
- (117) Celem środków antydumpingowych jest przywrócenie uczciwego handlu. Nie mają one zakazywać przywozu lub hamować działalności importerów we Wspólnocie. Przeciwnie, wszelkie proponowane środki zostaną ustanowione na poziomie umożliwiającym kontynuację przywozu w przyszłości, ale po cenach, które nie będą dumpingowe lub szkodliwe, w zależności od tego, która wartość będzie niższa.

- (118) Ponieważ przywozy po uczciwych cenach nadal będą dopuszczane na rynek wspólnotowy, z dużym prawdopodobieństwem można stwierdzić, że nałożenie środków antidumpingowych na przywozy dumpingowe nie spowoduje ustania tradycyjnej działalności przywózowej.

4. Interes dostawców

- (119) W dochodzeniu nie ujawnił się żaden dostawca. W związku z tym uznano, że brak jest istotnych powodów, dla których w interesie dostawców nie leżałoby nałożenie środków antidumpingowych.

5. Interes użytkowników

- (120) W poprzednim dochodzeniu stwierdzono, że wszelkie skutki cenowe środków antidumpingowych nie będą znacząco wpływać na użytkowników. Wniosek ten oparto na założeniu, że przewody i rury bezszwowe stanowią niewielką część wszystkich kosztów ponoszonych przez użytkowników przemysłowych (łącznie z przemysłem chemicznym i petrochemicznym, elektrowniami oraz przemysłem samochodowym i budowlanym). Ponieważ nie otrzymano żadnych informacji, które zmieniałyby poprzednie ustalenia i w związku z brakiem współpracy ze strony użytkowników w poprzednim dochodzeniu, oczekuje się, że w przypadku odbiorców przemysłowych ewentualne skutki cenowe wynikające z zastosowania środków antidumpingowych będą nieznaczne.

6. Konkurencja

- (121) Należy zauważyć, że w decyzji Komisji 2003/382/WE⁽¹⁾, ustalono, iż niektórzy producenci Wspólnoty do 1995 r. uczestniczyli w porozumieniu antykonkurencyjnym dotyczącym części rozpatrywanego produktu. W związku z tym żadne praktyki antykonkurencyjne nie wpływały na pierwotne dochodzenie, które trwało od 1 listopada 1997 r. do 31 października 1998 r. (z okresem rozpatrywanym od 1 stycznia 1997 r. do końca OD), ani na obecny przegląd dochodzenia.

7. Wnioski w sprawie interesu Wspólnoty

- (122) Utrzymanie środków antidumpingowych wobec bezszwowych przewodów i rur pochodzących z danych krajów będzie zdecydowanie w interesie Wspólnoty. Oczekuje się, że wpływ na ceny przewodów bezszwowych w przypadku importerów/podmiotów gospodarczych i odbiorców przemysłowych będzie marginalny.
- (123) Mając na uwadze powyższe fakty, należy stwierdzić, że nie ma istotnych powodów, żeby nie nakładać ceł antidumpingowych na przywóz bezszwowych przewodów i rur pochodzących z rozpatrywanych krajów.

G. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom likwidacji szkody

- (124) Uwzględniając wnioski dotyczące dumpingu, szkody i interesu Wspólnoty, należy nałożyć środki zapobiegające dalszej szkodzie, jaką wyrządza przemysłowi wspólnotowemu przywóz dumpingowy.
- (125) Zastosowane środki powinny być wystarczające do usunięcia szkody powstałej w wyniku takiego przywozu, ale nie powinny przekraczać stwierdzonego marginesu dumpingu. Przy obliczaniu wysokości cła, która usunęłaby skutki szkodliwego dumpingu, wzięto pod uwagę, że wszelkie zastosowane środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu pokrycie jego kosztów produkcji i uzyskanie takiego łącznego zysku przed opodatkowaniem, jaki realnie osiągnąłby przemysł tego typu w tym sektorze z tytułu sprzedaży produktu podobnego we Wspólnocie w warunkach normalnej konkurencji, tj. przy braku przywozu dumpingowego. Marża zysku przed opodatkowaniem zastosowana w tych obliczeniach wyniosła 5 % obrotu. Jest to ta sama wielkość co zastosowana w pierwotnym postępowaniu, ponieważ nie istniały przesłanki do jej zmiany ani nie zgłoszono takiej potrzeby. Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody dla przemysłu wspólnotowego. Cenę niewyrządzającą szkody uzyskano, dodając do kosztu produkcji pięćprocentową marżę zysku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 6.6.2003, str. 1.

- (126) Następnie, na podstawie porównania ważonej średniej ceny przywozu, ustalonej dla celów obliczeń cen podcinających, ze średnią ceną niewyrządzającą szkody, ustalono niezbędną podwyżkę ceny. Różnicę między porównanymi w ten sposób cenami przedstawiono jako odsetek średniej wartości cif dla przywozu.

2. Zmienione środki

- (127) W świetle powyższych informacji przyjmuje się, że cła antydumpingowe w przywozie rozpatrywanego produktu, pochodzącego z Chorwacji i Ukrainy powinny zostać zmienione. Nowe cła antydumpingowe powinny zostać ustalone na poziomie odzwierciedlającym stwierdzone marginesy szkody, ponieważ marginesy dumpingu we wszystkich spółkach chorwackich i ukraińskich były wyższe niż obliczone marginesy szkody. Ze względu na wysoki poziom współpracy (powyżej 80% w przypadku wywozu rozpatrywanego produktu z Ukrainy do Wspólnoty), końcowy margines dla Ukrainy należy ustalić na tym samym poziomie, co dla współpracujących producentów eksportujących: Niżniednieprowskiej Walcowni Przewodów OJSC (NTRP) oraz nikopolskiej fabryki przewodów CJSC „Nikotube”.
- (128) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych podane w niniejszym rozporządzeniu ustalono na podstawie ustaleń bieżącego dochodzenia. W związku z tym odzwierciedlają one sytuację tych spółek ustaloną w niniejszym dochodzeniu. Te stawki celne (w przeciwieństwie do cła ogólnokrajowego, które ma zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) stosuje się zatem wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z rozpatrywanego kraju i produkowanych przez spółki, czyli wspomniane konkretne osoby prawne. Przywożone produkty wytwarzane przez inne przedsiębiorstwa, niewskazane z nazwy i adresu w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z tymi wymienionymi z nazwy, nie mogą korzystać z tych stawek i zostaną objęte stawką celną dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (129) Wszelkie wnioski o zastosowanie indywidualnych stawek ceł antydumpingowych (np. w związku ze zmianą nazwy podmiotu lub powołaniu nowego przedsiębiorstwa zajmującego się produkcją lub sprzedażą) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ załączając wszystkie odnośne informacje, w szczególności dotyczące zmian działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, związane ze zmianą nazwy lub podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie stosownie zmienione i uzupełnione o wykaz przedsiębiorstw objętych indywidualną stawką celną.
- (130) Cła antydumpingowych proponowane we wniosku:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Margines likwidujący szkodę	Margines dumpingu	Proponowane cło antydumpingowe
Chorwacja	Wszystkie przedsiębiorstwa	38,8 %	38,9 %	38,8 %
Ukraina	Dniepropietrowska Fabryka Przewodów (DTW), Dniepropietrowsk	51,9 %	91,0 %	51,9 %
	Niżniednieprowska Walcownia Przewodów OJSC (NTRP) w Dniepropietrowsku oraz Nikopolska Fabryka Przewodów CJSC „Nikotube” w Nikopolu	64,1 %	97,3 %	64,1 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	64,1 %	97,3 %	64,1 %

⁽¹⁾ Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
Dyrekcja B
Biuro J-79 5/16
B-1049 Bruksela

- (131) W związku z wprowadzeniem środków proponowanych we wniosku, rozpocznie się nowy pięcioletni okres ich obowiązywania. Środki antydumpingowe nie wygasną zatem z dniem 18 lutego 2005 r., jak poinformowano w obwieszczeniu w sprawie zbliżającego się upływu terminu obowiązywania opublikowanym dnia 27 sierpnia 2004 r⁽¹⁾.

3. Zmiany dotyczące eksportera chorwackiego po OD

- (132) Po ujawnieniu ważnych faktów i wniosków, na podstawie których zadecydowano o zmianie poziomu środków antydumpingowych, rząd Chorwacji poinformował Komisję, że wyłączny chorwacki producent, firma Mechel Źeljezara Ltd., został postawiony w stan likwidacji i jesienią 2004 r. zaprzestał produkcji. Na jego miejsce Chorwacka Fundacja Prywatyzacyjna (CPF), instytucja rządowa kierująca procesem prywatyzacji w Chorwacji, powołała nowy podmiot prawny o nazwie Valjaonice Cijevi Sisak d.o.o („Valjaonice”). Nowo utworzone przedsiębiorstwo nie rozpoczęło jeszcze produkcji i obecnie przejmuje majątek firmy Mechel Źeljezara Ltd.
- (133) Jednakże z przedłożonych informacji wynika, że moc produkcyjna przedsiębiorstwa Valjaonice nie ulegnie zmianie w stosunku do możliwości firmy Mechel Źeljezara Ltd., a firma Valjaonice zamierza kontynuować wytwarzanie rozpatrywanego produktu. Na podstawie powyższych danych należy uznać, że zaprzestanie produkcji nie ma charakteru trwałego i ostatecznego, zatem nie wpływa na wyniki dochodzenia.
- (134) Jednakże, gdyby zmiana sytuacji przedsiębiorstwa usprawiedliwiała przegląd obowiązujących środków, przegląd taki zostanie przeprowadzony.

4. Zobowiązania

- (135) Decyzją 2000/137/WE Komisja przyjęła, między innymi, zobowiązanie cenowe od wyłącznego chorwackiego producenta eksportującego. To zobowiązanie firmy Mechel Źeljezara Ltd. również zostało objęte przeglądem.
- (136) Na jego mocy firma Mechel Źeljezara Ltd. zobowiązała się do sprzedaży swoim nabywcom niezależnym pewnej ilości rozpatrywanego produktu przeznaczanego do wywozu do Wspólnoty po skorygowanych cenach. Ponadto firma Mechel Źeljezara Ltd. przyjęła zobowiązanie, na mocy którego jej ceny za poszczególne grupy produktów będą zgodne ze strukturą cenową stosowaną we Wspólnocie.
- (137) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, celem zobowiązania jest eliminacja szkodliwego efektu przywozu dumpingowego poprzez podniesienie cen przez eksportera lub zaprzestanie przywozu po cenach dumpingowych. Dochodzenie wykazało, że rodzaj pierwotnie przyjętego zobowiązania w obecnym przypadku nie spowodował podniesienia cen do poziomów niepowodujących szkody, a tym samym do przywrócenia uczciwego handlu na rynku wspólnotowym. W tej sytuacji zobowiązania przyjętego od firmy Mechel Źeljezara Ltd. nie można uznać za odpowiedni i skuteczny środek eliminacji szkodliwych skutków dumpingu. Jak wspomniano powyżej, firma Mechel Źeljezara Ltd. została niedawno zlikwidowana. W związku z tym złożone przez nią zobowiązanie uznaje się za nieważne.
- (138) Po ujawnieniu ważnych faktów i wniosków, na podstawie których zadecydowano o zmianie istniejącego marginesu antydumpingowego, ukraińskie spółki Niżniednieprowska Walcownia Przewodów OJSC (NTRP) oraz Nikopolska Fabryka Przewodów CJSC „Nikotube” i ich partner handlowy/spółka holdingowa „Interpipe”, wyraziły zamiar złożenia wspólnego zobowiązania zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.8.2004, str. 2.

- (139) Te ukraińskie firmy są producentami produktów stalowych różnego typu, które można sprzedawać łącznie z rozpatrywanym produktem. Zwiększa to ryzyko wystąpienia rekompensaty wzajemnej, tj. sytuacji, gdy ceny objęte zobowiązaniem są formalnie przestrzegane, ale ceny pozostałych produktów, sprzedawanych łącznie z rozpatrywanym produktem, zostaną obniżone. Ponadto, ze względu na zmienność cen, minimalne ceny wywozu, które zamierzała zaoferować firma, plasowały się na poziomie niegwarantującym wyeliminowania szkodliwych efektów dumpingu. W związku z powyższym, ta propozycja została odrzucona.
- (140) Ponadto ukraińska spółka Dniepropietrowska Fabryka Przewodów Rurowych (DTW), Dniepropietrowsk, zadeklarowała zamiar złożenia zobowiązania, nie wskazując jednak ani jego charakteru, ani żadnej minimalnej ceny. Zobowiązanie to nie mogło być zatem wzięte pod uwagę.

H. PRZEPIS KOŃCOWY

- (141) Zainteresowane strony zostały poinformowane o wszystkich faktach i względach, na podstawie których złożono wniosek o zmianę obowiązującego rozporządzenia. Stronom dano możliwość przedstawienia uwag i ubiegania się o przesłuchanie. Zgłoszone uwagi przyjęto i w uzasadnionych przypadkach wzięto pod uwagę.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 348/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tabela w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chorwacja	Wszystkie przedsiębiorstwa	38,8	—
Ukraina	Dniepropietrowska Fabryka Przewodów (DTW), Dniepropietrowsk	51,9	A614
	Niżniednieprowska Walcownia Przewodów OJSC (NTRP) w Dniepropietrowsku oraz Nikopolska Fabryka Przewodów CJSC „Nikotube” w Nikopolu	64,1	A615
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	64,1	A999”

- 2) skreśla się art. 2.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lutego 2005 r.

W imieniu Rady

J. ASSELBORN

Przewodniczący
